

Seppo Paakkinen

Lehden perustiedot

Tekemäsi lehti tai lehdet: Toisinaanajatteleva ja Subbuteo-lehti.

Roolisi lehdessä: Päätoimittaja

Minä vuosina teit lehteä tai lehtiä: TA 1979-1984, Wilu 1987-91 ja Subbuteo-lehti 1980-98.

Julkaistujen numeroiden määrä, painosmäärät ja ilmestymisajankohdat: TA n.10 kpl ja painos 200-500.

Wilu n.20 numeroa ja painos ka. 50

Subbuteo-lehti n.100 kpl ja painosmäärä 100-300 kpl (yksi erikoisnumero painos oli 30 000 kpl) ilmestyi 6-12 kertaa vuodessa (1989-96)

Asuinkunta lehteä tehdessä: TA /Helsinki, Wilu / Helsinki, Elimäki, Anjalankoski, Sub: + Kouvola.

Vanhempien ammatit tai yhteiskuntaluokka: Työläisiä eli vartija + pesijä

Lehti

A. Lehden teon aloittaminen

1. **Miksi aloit tehdä lehteä? Oliko lehdelläsi esikuvia pienlehtien joukossa tai muualla? Olitko tehnyt aiemmin esimerkiksi koululehteä?**

Varsinaisia esikuvia ei ollut, mutta sanomisen tarvetta oli, esim. mielipidevangeista ei kirjoitettu valtalehdissä eikä kehitysyhteistyöstä tai luonnonsuojelustakaan kun yhdestä näkövinkkelistä (kokosin myöhemmin ryhmän tekemään YHTEINEN MAAILMA lehteä johon en saanut kasvoksen porukkaa mukaan koska idean tyrmäsi Heidi Hautala, mutta Dan Steinbockin avulla saatiin innokas joukko tekemään tämä teemalehti, joka vauhditti kehitysyhteistyötä, tuli %-liike, nälkäpäivät jne.). Mitään kokemusta lehden tekemisestä ei aikaisemmin ollut – intoa sitäkin enemmän.

2. **Millaisella porukalla teitte lehteä? Oliko porukan sisällä työnjakoa?**

Kyllä nämä kaikki lehdet ovat olleet yhden miehen yrityksiä, ainoastaan lukijoilta tuleva palaute ja jutut ovat olleet

lisämausteena minun omille jutuille. Satunnaisina avustajina toimi sarjakuvapuolella Tappaja Lappalainen (Sladdi) ja Pekka Packalen (ydinjäte oy bändistä) joka teki joitain kuvituksia ja musa juttuja. Myös Oke Skarp avusti jossain lehden kokoamisessa.

Wilu lehti oli puhtaasti kolmen eri tekijän yhteistyö eli minun lisäkseni Juhani Leppänen ja Jari Kuisma, mutta kyseessä ei ole perinteinen pienlehti vaan jalkapallon kannattajakerhon julkaisu. (Watford, Ipswich, Luton = Wilu).

YHTEINEN MAAILMA oli projekti kehitysyhteistyön hyväksi ja tämä tabloid julkaisu tehtiin hyvänä tiimityönä, jossa Danin osuus oli lähinnä saada yliopistolta porukkaa tekemään lehteä + itse kirjoitti hyvät artikkelit aiheesta. Suuren painoksen myynti ja levittäminen onnistui lopulta yllättävän hyvin.

3. **Missä lehti kopioitiin? Oliko käytössä valokopio- vai offset-menetelmä?**

TA tehtiin offset painossa. YHTEINEN MAAILMA Kangasalan kirjapainossa. WILU ja Subbuteo-lehti tehtiin kopiokoneella (ostin sellaisen myöhemmin itselleni).

B. Lehden muoto ja sisältö

4. Miten kuvailisit lehteäsi?

TA oli mielipidelehti + punk rock lehti. WILU ja Subbuteo-lehti kuuluvat oleellisesti jalkapalloharrastuksiini. YM on kehitysyhteistyön hyväksi tehty julkaisu.

5. Miten lehti taitettiin? Oliko sinulla aiempaa kokemusta taittamisesta?

Itse taitoin ja tein kaiken muunkin paitsi YM oli ison ryhmän kertajulkaisu.

6. Millaisista aiheista kirjoitit lehteen tai lehtiin? Vaikuttivatko lukijoiden oletetut kiinnostuksen aiheet lehteen?

Omaat mieltymykset oli oleellinen lähtökohta ja sanomisen halu. Etenkään 70-90 luvulla asiat eivät olleet aina niin kun ne valtopolitiikka ja tiedotus halusi kuvata. Lukijat saivat vaikuttaa lehteen tekemällä omia juttuja ja tätä myös toivottiin.

7. Miten hyvin koit lehden heijastavan omaa persoonaasi?

Persoonan kauttahan näitä juttuja tehdään, olen aina ollut terveen ja moniarvoisen elämän puolesta ja pyrkinyt edesauttamaan ihmisiä parempaan elämäntapaan – hauskaa voi pitää pää selvänäkin (ja minun käsityksen mukaan vain pää selvänä – tosin muutakaan kokemusta ei ole).

8. Jos kirjoitit muihin kuin omaan lehteesi, mihin lehtiin? Miten muihin lehtiin kirjoittelu erosi oman lehden teosta?

Ei ollut aikaa eikä juuri kiinnostusta kirjoitella muihin lehtiin – olin pitkään kahdessa duunissakin (päivätyö + osa-aikainen duuni), eikä esikoisen syntymän jälkeen liikaa aikaa jäänyt joten lehtihommat oli pitkälti yötyötä.

C. Pienlehtiyhteisö ja ympäröivä kulttuuri

9. Miten lehteä levitettiin? Millaisia ajatuksia sinulla oli levittämisen suhteen?

Lehti (TA) levisi etupäässä tilausten ja irtomyynnin (rock tapahtumat) kautta, lisäksi muutamat alan kaupat ottivat lehteä myyntiin. Lehtien vaihtaminen toisten tekijöiden kanssa oli hyvin tavanomaista.

10. Millaisia suhteita sinulla oli muihin pienlehtien tekijöihin? Millaiseksi koit pienlehtiyhteisön?

Eniten minulla oli yhteyttä Tappaja Lappalaiseen (Sladdi), Pasi Myllymäkeen (MK) ja Kompostin toimitukseen (Pekka Haavisto) ja Visuvedeltä Seppo Järviseen.

11. Millainen oli naisten asema pienlehtipiireissä?

Ainoa naispuolinen joka kirjoitteli TA lehteen oli Anne Lee, omassa toimintaympäristössäni naiset ei juuri pienlehti ympyröissä pyörineet.

12. Miten tutustuit punkkiin ja miten punk vaikutti lehteen?

Pelle Miljoona räjäytti pankin eli pääni ja kun sitten nousi uusia kantaottavia bändejä oli se minun juttu. Ypö Viis oli kova juttu ja kaiken lisäksi tutut nimet Karhulan ajoilta ja se että he tekivät omakustanne levyn, joten tämä avasi silmät näkemään, että voi itse julkaista omia juttuja eikä siihen tarvita valtamediaa.

13. Oliko punk vain musiikkia ja musiikki vain punkkia?

Punk oli tapa ajatella ja elää, se oli vapautta ja irti sidonnaisesta nuorisokulttuurista (suosikki jne.) jossa meille ei syötetty valmiiksi pureskeltuja asioita vaan itse sai toteuttaa omaa juttuaan ilman nuorisokulttuurin tai valtiovallan ohjailua.

14. Miten suhtauduit korkea- ja populaarikulttuuriin pienlehtivuosina? Entä politiikkaan?

15. Itse olen ollut toisin(aan)ajatteleva jo 11v. alkaen, joten punk toi elämään sisältöä jota olin kulttuuriin kaivannut, mutta valitettavasti siitäkin tuli nopeasti muotia, joka pilasi hyvän asian – ihminen ei muutu koskaan, mutta se ei tapa silti idealismia paremman huomisen puolesta. Poliitikassa olen ollut selkeästi punavihreä ennen käsitteen tuntemista ja valitettavasti vihreät ovat hukanneet punaisuutensa hautalaoiden ja soininvaarojen myötä ja olen edelleen vihreitä vihreämpi, mutten punaisia punaisempi.

16. Millaisen vastakulttuuri näyttäytyi silmissäsi?

Mitään toimivaa vastakulttuuria ei enää ole ja anarkistien puuhastelu on typerää, opettelisivat ensin Pjotr Kropotkinin filosofian sisällön ennen kun menevät kadulle huutamaan anarkiaa ja hajottamaan paikkoja.

D. Lehden tekemisen jälkeen

17. Milloin ja miksi lopetit lehden tekemisen? Seurasitko pienlehtimaailmaa vielä sen jälkeen?

Perheen perustaminen vei omaa aikaa, lisäksi valtakulttuuri söi punk aatteen, joten siirryi tekemään pelkästään harrastealan lehtiä. Lisäksi lähdin opiskelemaan sisäoppilaitokseen ja otin eron vaimosta, joten ajatukset ja toiminta suuntautui enemmän liikuntaan ja sosiaalipolitiikkaan.

18. Miten koit siirtymän hardcore-aikakauteen vuoden 1982 paikkeilla?

Hardcore ei ollut minun juttu eikä nämä tahdon rakastella sinua, jotenkin kaupallisuus tunki läpi osassa uutta aaltoa eikä nuo vieraskieliset jutut lyöneet minussa läpi, eli ideologia kärsi näistä lälläri ja hardcore jutuissa. Samoin tämä kaikenlainen viinan läträämislaulut joita Eput ym. julkaisi ei todellakaan istu minun maailmankuvaan (kun olen ollut yli 60 vuotta raittiina päivä kerrallaan ja sitten on näitä täysraittiita kavereitakin ollut, en vaan ymmärrä tuota pään sekoittamisen tarvetta en vaikka olen pitkään työskennellyt menestyksekkäästi alkoholistien ja mielenterveys ongelmaisten kanssa).

19. Miten lehdenteko vaikutti myöhempään elämääsi (esimerkiksi ystäväpiiri, arvot, ammatti)?

Ei sillä ole mielestäni ollut vaikutusta ystäväpiiriin eikä ammatinvalintaan (raittiussihteeri / sosiaalityöntekijä, viimeisin duuni matalankynnyksen päiväkeskuksen vastaava). En ole tuonut juuri esille taustaani, joskin yksi tuttu asiakas kertoi tästä toisille päiväkeskuksessa, koska olin mukana hänen bändin musiikkijutussa yhdessä sanoituksessa ja ennen kaikkea vaikuttamassa musiikkiin soittelemalla ja lainaamalla hänelle levyjä.

20. Jos jatkoit myöhemmin journalistista toimintaa, koitko pienlehtitaustan vaikuttaneen toimittajantyöhösi esimerkiksi tyylin tai työskentelytapojen kautta?

Joitain kirjoituksia olen freelancer pohjalta tehnyt, mutta ne ei liity mitenkään tähän punk aikaan. Työtä teen persoonan kautta, joten tavallaan kaikki vaikuttaa kaikkeen.

E. Vapaata muistelua, havaintoja ja pohdintaa pienlehdistä ja ympäröineestä punk-kulttuurista.

Mielestäni oma julkaisuni (TA) ei edustanut tavanomaista punk fanzinea vaan poikkesi genrestä olemalla enemmän mielipidelehti, mutta tietenkin punk kulttuuri oli niin kokonaisvaltaista siihen aikaan, että suurin osa pienlehdistä julkaisi samantapaisia musiikki juttuja.

Lehden tekijöistä löytyi hyvinkin samanhenkisiä tekijöitä, vaikka lehtien sisältö oli hyvin erilaista. Parhaiten minulla synkkasi yhteen Tappaja Lappalaisen, Pasi Myllymäen ja edesmenneen Seppo Järvisen kanssa.

Omaan lehteeni kirjoittaneita "vakituksia avustajia" en välttämättä tuntenut lainkaan, mutta Anne Lee ja Johannes Linnunmaito eli Paavo Valta ovat jääneet mieleeni kuvitelmana samanlaiset arvot jakavina ihmisinä.

Kyllä tuo 70-luvun loppu ja 80-luvun alkupuoli on paljon muistoja ja tunteita herättävää aikakautta.

Rockin puolella suuria vaikuttajia oli Patti Smith, jonka Horses debyytti oli minulle kova juttu (ja on vieläkin) jonka sain tuoreeltaan käsiini Epesin kautta. Enhän minä mitään ymmärtänyt noista sanoista, mutta musa iski kovaa ja sitten tuli Pelle, Ypö 5, Ratsia ... Siitä tuli se oma tekemisen halu ja -79 ilmestyi eka Toisinaanajatteleva (kirjoitetaan todellakin yhteen, että jengi lukisi nimen väärin eli toisinaanajatteleva) sitä seurasi sitten 1980 Yhteinen maailma, joka oli minulle kova juttu, koska sai oikeasti näkyvyyttä laajasti tälle kehitysyhteistyölle – jos silloin poliitikot olisi pitäneet lupauksensa olisi

maailma paljon parempi paikka. Vuonna eli 198a alkoi pitkäaikainen projekti eli Subbuteo-lehden tekeminen ja sitten tämä Wilu.

Nykyisin ainoa lehteen liittyvä asia on ollut muutamat kirjoitukset ELK:in (Englannin liigan kannattajakerho) Supporteriin.

Minulla on kellarissa näitä vanhoja omia ja toisten tekemiä lehtiä, ehkä joskus joku on vielä niistä kiinnostunut.

Seppo Paakkinen
Vesalantie 13
00940 Helsinki
046 54 17 226
sp@subbuteopeli.fi